

O relatare adevărată

Bill Wiese

* Această mărturie a fost înregistrată într-o biserică din Statele Unite de Bill și Anette Wiese *

Introducere

În urmă cu câteva luni Mike Bickle, un cunoscut de-al meu cu care lucrez la Casa Internațională de Rugăciune, mi-a cerut să vorbesc în Biserică despre Iad. În timp ce studiam acest subiect, am primit de la un prieten Steve Carpenter o casetă. Pe acea casetă era un mesaj din partea lui, Bill Wiese și a soției sale, Anette.

Mesajul lui m-a zguduț din temelii și mi-a schimbat definitiv felul în care mă raportez la familia mea, la prieteni și chiar la oamenii pe care nu îi cunosc.

Acest mesaj m-a schimbat pentru totdeauna, fără nici o exagerare, și vă rog să mă credeți că nu vorbesc aici în hiperbole. El m-a transformat și mi-a schimbat definitiv felul în care privesc la cei câțiva ani de viață care mi-au mai rămas de trăit pe acest pământ. Dorința mea este ca Dumnezeu să facă același lucru și cu dumneavoastră.

Nu vă pot spune în cuvinte cât de important este acest mesaj!

Bill este creștin și el și-a predat viața lui Cristos pe când avea doar 16 ani și îl cunoaște pe Domnul Isus de 32 de ani. S-a mutat în California în 1976 unde timp de 10 ani a lucrat cu pastorul Chuck Smith în Costa Mesa, California. Bill lucrează ca agent imobiliar, la fel ca și soția lui. În ultimii 15 ani, Bill a făcut parte din congregația Eagles Nest și din conducerea acesteia în diferite perioade, sub conducerea pastorului Dr. Gary Greenwald din Orange County, California.

Veți urmări așadar o revelație despre Iad, dar chiar mai important, veți auzi o revelație despre intimitate cu Isus Cristos și despre dragostea imensă pe care o EL are pentru întreaga lume.

Bill a fost în Iad.

El nu a fost doar un observator întâmplător așa cum au fost mulți oameni în astfel de situații. El chiar a experimentat chinurile și ororile Iadului pentru aproximativ o jumătate de oră, fără absolut nici o speranță că va mai scăpa vreodată de acolo.

Bill și soția lui sînt profund devotați lui Isus Cristos, Cuvîntului lui Dumnezeu și lucrărilor Duhului Sfînt. Sînt sigur că Bill o să vă placă. Vă rog acum să-i urmăriți pe Bill și Anette Wiese.

Introducerea autorilor

Este o onoare pentru mine și soția mea să fim aici. Eu și Anette lucrăm în domeniul afacerilor imobiliare. Nu mărturisim pentru bani, dar știm sigur că Dumnezeu ne-a spus să mergem și să spunem întregii lumi despre dragostea Lui pentru oameni și despre faptul că EL nu dorește ca cineva să ajungă în acel loc numit Iad. Acesta este motivul pentru care mărturisim.

Pentru început, aș vrea să abordez cîteva lucruri la care poate că fiecare dintre dumneavoastră v-ați putea gândi. Prima întrebare pe care mi-am pus-o eu însumi după această experiență a fost, cum știu eu că totul nu a fost decît un vis, un vis urît pe care l-am avut?

Vreau să precizez aici cîteva lucruri.

În primul rînd, mi-am părăsit trupul și mi-am văzut corpul lungit pe podea atunci cînd m-am reîntors în el, deci știu sigur că am trăit o experiență în afara corpului. Unii creștini ar putea spune că un creștin nu

își poate părăsi corpul. Asta însă nu este adevărat. În 2 Corinteni 12 cu 2, cînd Pavel a fost răpit în al 3-lea cer, el spune "...că am fost în trup sau în afara trupului, nu știu...". Deci, dacă nu știa, înseamnă că lucrul acesta este posibil. Și în versetul 1 el mai spune că a fost o vedenie. Cred deci că și experiența mea se încadrează în domeniul vedeniilor. În Iov 7 cu 14, Iov spune: "...atunci Tu mă înspăimînți prin vise și mă îngrozești prin vedenii...". Asta a făcut Dumnezeu și cu mine, m-a îngrozit prin tot ceea ce am văzut și am trăit prin această vedenie și descoperire.

După această experiență, mi-a trebuit un an de zile să îmi revin și să redevin iar o persoană normală. Am fost atît de traumatizat de frică din cauza a ceea ce am văzut în Iad, încît mi-am schimbat complet felul în care gîndesc și vorbesc, și am învățat să apreciez cu adevărat de la ce ne-a salvat Dumnezeu, pentru că Iadul este un loc teribil.

Am să o las acum pe soția mea să vă descrie în cîteva cuvinte cum m-a găsit ea în sufragerie întins pe jos, după revenirea mea în trup, pentru că eu nu îmi amintesc această parte.

Mărturia soției

Mulțumesc, dragul meu. Iată pe scurt ce s-a întîmplat.

Era ora 3 și 23 de minute dimineața cînd m-am trezit. Îmi amintesc lucrul acesta pentru că mă uitasem la ceasul nostru digital de pe noptieră. Bill nu era în pat lîngă mine și am auzit țipete venind dinspre camera de zi. M-am dus numaidecît acolo să văd ce este și l-am găsit pe soțul meu așa cum nu îl mai văzusem niciodată înainte. Oricine îl cunoaște pe Bill știe că el este de felul lui un om calculat și calm. Nu este genul de om care să se entuziasmeze sau să se emoționeze ușor,

decît dacă este Dumnezeu la mijloc. Așadar, l-am găsit pe Bill pe podeaua din sufragerie într-o stare de traumatizare. Era foarte traumatizat. Era acolo într-o poziție chiricită jos pe podea și se ținea cu mâinile de cap, țipînd și urlînd. Nu știam ce să fac. Am crezut pentru moment că a avut un atac de inimă și am început să mă rog. Dar el mă ruga într-una și îmi spunea disperat:

-Roagă-te, roagă-te ca Dumnezeu să îmi scoată asta din minte! Domnul m-a dus în Iad și m-a lăsat să văd Iadul. Simt că trupul meu moare și nu pot să fac față la asta!

Am început să mă rog pentru el circa 10, 20 de minute, nu știu, după care el a început să se calmeze, dar se afla încă într-o stare de spaimă cumplită. Era ca cineva care a fost în Vietnam și își aducea acum aminte de o scenă de groază trăită acolo, sau ca cineva care a avut un accident oribil de mașină pe care îl retrăia acum. Bill nu se manifesta ca cineva care a avut un vis urît și care tocmai se trezise din el. Cam atît am vrut să vă spun și am să îl las acum pe el să vă spună restul.

Mărturia lui Bill

Sînt atît de binecuvîntat că am așa o soție bună și pentru asta îi sînt recunoscător lui Dumnezeu. Sîntem căsătoriți de 4 ani, o cunosc de 6, și acești 6 ani au fost cei mai buni ani din viața mea. Îi mulțumesc lui Dumnezeu.

După ce-am trecut prin această experiență, am vrut în primul rînd să aflu dacă există undeva în Biblie cineva care să fi experimentat Iadul sau să fi fost în Iad, așa că am început să cercetez lucrul acesta. L-am ascultat și pe Chuck Missler, profesor de religie creștină recunoscut în

toată țara, un adevărat savant în domeniu, și a spus și el că Iona a fost în Iad.

În Iona 2 cu 2 se spune: ”am strigat din Iad, din locuința morților”, iar în Iona 2 cu 6 se spune: ”...zăvoarele pămîntului mă încuiau acolo pe vecie, dar Tu m-ai scos viu de acolo...”. Deci iată că și cineva din Biblie a experimentat Iadul, Iona.

Am vrut de asemenea să aflu și să verific, așa după cum am fost învățat încă din primele zile la Calvary Chapel, faptul că orice experiență spirituală prin care am trece, ar trebui să se regăsească în Cuvîntul lui Dumnezeu.

Am știut că ceea ce eu am experimentat era adevărat pentru că era conform Cuvîntului. Am început așadar să îl studiez și am găsit în peste 400 de locuri că tot ceea ce am văzut, auzit și simțit, deci tot ce era în legătură cu Iadul era deja în Biblie. Deci, tot ceea ce vă spun este deja acolo, și voi face referința la Scriptură pe măsură ce am să vă spun experiența. Nu voi putea cita toate cele 400 de referințe biblice, dar voi cita cel puțin cîteva.

Între timp am mai găsit alte 14 persoane care au experimentat anumite secvențe din Iad. Cei mai mulți au avut experiențe în pragul morții, oameni aflați în spital sau care au fost în moarte clinică și au revenit apoi la viață.

1. Începutul experienței

Am să trec acum direct la experiența mea. Eu și soția mea ne întorceam de la o seară de rugăciune într-o Duminică seara unde participăm întotdeauna cu pastorii noștri. Ne-am întors acasă, ca în oricare altă seară obișnuită. Ne-am culcat și pe la ora 3 dimineața, eu am fost luat

din corpul meu.

Nu am știut atunci cum am ajuns în acel loc pînă cînd m-am reîntors în trup cînd Domnul mi-a explicat cum, dar m-am trezit dintr-o dată că mă afluam într-o celulă de închisoare. Era ca orice celulă obișnuită de închisoare cu pereți de piatră jalnici și respingători și bare de fier la ușă. Nu știam încă unde eram. Tot ce știam era că acolo era extrem, extrem de cald. Era ațîț de cald acolo încît nu îmi venea să cred că mai sînt încă în viață în această celulă. Am simțit că ar fi trebuit pur și simplu să mă dezintegrez datorită căldurii, și totuși eram în viață. În celulă era și lumină dar doar pentru puțină vreme și cred că lumina aceea era defapt prezența Domnului Isus de acolo pentru ca eu să pot vedea priveliștea din jur. Apoi, după circa un minut, totul s-a întunecat. În Isaia 24 cu 22 se spune: "Ei vor fi strînși laolaltă și închiși într-o temniță.", iar în Proverbe 7 cu 27: "Ei se vor duce în Iad, în locașurile morții..." locaș însemnînd cameră sau celulă. Deci o parte din Iad are celule de închisoare și camere, iar în alte părți sînt iazuri de foc și locuri imense unde focul arde continuu. Eu mă afluam într-o celulă de închisoare în acel moment. În Iona 2 cu 6 se spune: "...zăvoarele pămîntului mă încuiau acolo pe vecie...", iar în Iov 17 cu 16: "Ei se vor coborî în Iad la porțile locuinței morților." Deci tot ce vedeam eu acolo era deja scris în Biblie.

2. Cele patru creaturi demonice

Mă afluam deci în această celulă întunecată unde mai erau alte 4 creaturi cu mine. Nu știam atunci că aceste creaturi erau demoni pentru că eu ajunsesem acolo ca suflet nemîntuit. Dumnezeu mi-a șters din minte faptul că eu eram creștin. Nu am înțeles atunci de ce eram acolo, dar la

întoarcere EL mi-a explicat de ce și pe parcurs am să revin la asta. În celulă erau aceste creaturi uriașe, dar atunci nu mi-am dat seama ce erau și ele aveau peste 4m înălțime. Creatura pe care vreau să v-o descriu acum veți înțelege din ce urmează cum arăta. Este ciudat faptul că și o altă persoană din cele care au văzut Iadul, văzuse același demon pe care îl vedeam eu acum.

Nu am ales înfîmplător acest demon, era demonul care mă tîrîse dincolo de barele Iadului. Toți demonii pe care eu i-am văzut acolo aveau solzi pe ei. Acesta pe care îl descriu acum era uriaș, avea solzi pe tot corpul și maxilare uriașe cu dinții uriași ieșiți înafară și ochii ieșiți din orbite. Celălalt nu arăta ca primul, dar avea pe el ca niște înotoătoare foarte ascuțite peste tot și mîini lungi și labe disproportionate. La ei totul era deformat, răsucit și fără simetrie. Un braț era mai lung, altul mai scurt, erau niște creaturi foarte bizare.

Arătau oribil și îl huleau neîncetat pe Dumnezeu. Tot timpul îl înjurau pe Dumnezeu și mă întrebam de ce îl blestemau și îl urau oare pe Dumnezeu așa de mult? Apoi, aceștia și-au întors atenția spre mine și am simțit că aceiași ură pe care o aveau pentru Dumnezeu, o aveau și pentru mine.

M-am întrebat mirat și uimit de ce mă urau și pe mine că doar nu le-am făcut nimic. Dar mă urau cu o ură pe care nu am mai înfîlțit-o niciodată aici pe pămînt. Era ceva dincolo cu mult de capacitatea omului de a urî. Acești demoni mă urau într-un mod absolut și mi-am dat seama în acele momente și am știut că ei îmi fuseseră dați ca să mă tortureze.

Vor fi lucruri pe care am să vi le spun, dar care nu știu să vă explic cum le știam. În Iad, simțurile îți sînt mult mai ascuțite decît aici pe pămînt.

Acolo ești mult mai conștient de orice decît putem noi să fim în corpul acesta fizic.

Percepeam distanțele, percepeam timpul și alte lucruri mult mai bine decît le putem noi percepe aici pe pămînt. Unul din lucrurile pe care îl știam era că aceste creaturi mi-au fost date pentru a mă tortura pe veci în locul acesta.

Și, cum stăteam întins pe jos, mi-am dat seama că nu aveam nici o putere în trup și mă întrebam: “de ce oare abia mă mai pot mișca, ce se întîmplă cu mine?”

Eu și soția mea ne place să facem multă mișcare, așa că eram conștient de ce înseamnă să nu mai ai putere. Zăceam acolo neajutorat și la un moment dat, un demon m-a apucat și m-a aruncat de perete cum ai da cu o sticlă de perete. Aft de ușor părea că sînt pentru el, sau chiar era el aft de puternic, nu știu. M-a aruncat de perete și fiecare os din corpul meu s-a rupt și am simțit cum se rupe. Apoi, am început să simt durerea.

Stăteam acolo lungit pe jos și ceream milă, dar aceste creaturi nu au deloc milă. Sînt absolut fără milă. Una din ele m-a apucat de jos, iar cealaltă cu ghearele-i foarte ascuțite, a sfișiat carnea de pe mine. Pur și simplu a smuls carnea fără să îi pese deloc de acest trup pe care Dumnezeu l-a creat cu afta grijă și pe care EL l-a făcut aft de frumos. Și făceau asta cu o ură imensă față de mine!

Mă întrebam atunci cum de mai sînt încă în viață după toate aceste chinuri și de ce trec eu prin toate astea? Nu înțelegeam cum de nu murisem încă. Carnea și oasele mele atîrnau.

Acolo nu era apă sau sînge ci doar carnea ce atîrna pentru că doar în sînge este viață, dar în Iad nu este viață. În Iad nu există nici apă.

În Isaia 14 cu 9 și 10 se spune:”Iadul se mișcă pînă în adîncimile lui ca să te primească la sosire și toți de acolo fți vor spune:

-Și tu ai ajuns fără putere ca și noi, și tu ai ajuns acum ca noi?” Pentru că acolo nu mai ai absolut nici o putere. Psalmul 88 cu 4 spune:” Sînt pus în rîndul celor care se coboară în groapă, sînt ca un om care nu mai are putere.”

Noi știm însă că diavolul are putere. Și în Biblie se arată că demonizatul care alerga prin cimitir nu l-au putut lega. Chiar și lanțurile le-a rupt în bucăți deși acesta era doar un om, dar el avea puteri demonice. Am înțeles de asemenea că acești demoni au o putere de 1,000 de ori mai mare decît cea a omului așa încît chiar dacă aveam puterea mea naturală, eu tot nu îi puteam doborî. Aici eram la mila lor, dar demonii nu au deloc milă, ei nu cunosc ce înseamnă mila.

Mirosul acestor demoni ca și mirosul din Iad de altfel era aft de cumplit încît nici nu vi-l pot descrie. Era un miros de carne arsă, de sulf. Era un miros de demoni cum ar fi o gură de canal deschisă, o putoare de carne stricată, de ouă clocite, de lapte stricat și de tot ce fți poți imagina că pute îngrozitor, amplificat de 1,000 de ori și pus apoi sub nasul tău și să fii obligat să îl inspiri. Era aft de toxic încît acesta te-ar ucide pe loc dacă ai fi în acest trup, și sigur ai muri. Mă întrebam cum de mai trăiesc și nu am murit de mirosul acela îngrozitor.

Dar acolo nu mori ci trebuie să-l înduri!

Apoi blasfemiile, blasfemiile cu care acești demoni îl înjură pe Dumnezeu sînt de asemenea descrise în Ezechiel 22 cu 26:”Eu Domnul, sînt pîngărit în mijlocul lor.” Cuvîntul Lui spune că pîngărire înseamnă degradare, limbaj vulgar, obscen și blasfemiator. Chinurile la care eram

supus sînt menționate și în Deuteronom 32, 22 la 24: “Focul mîniei Mele va arde pînă în străfundul Iadului. Vor fi topiți de foame și devorați de foc și distrugere. Voi trimite asupra lor dinții fiarelor sălbatice și otrava șerpilor.”

Și într-adevăr dinții fiarelor de acolo sînt asupra ta. În 2 Samuel 22 cu 6 se spune: “Legăturile Iadului mă înconjuraseră” și în Mica 3 cu 2 se spune despre filistenii care îi urau pe evrei: “Voi urfiți binele și iubiți răul, le jupuiți carnea și pielea de pe oase.” Asta le-a făcut filistenii, evreilor aici pe pămînt. De unde le-a venit filistenilor această idee? Din Iad, bineînțeles. Asta făc demonii în Iad.

3. În iad nu există milă sau îndurare

Cît privește mila sau îndurarea din Iad. Milă nu există decît în Rai. Îndurarea vine numai de la Dumnezeu. Diavolul nu știe și nu cunoaște ce este mila și el este categoric împotriva ei. Psalmul 36 cu 5 spune: “Îndurarea Ta Doamne, ajunge pînă la ceruri.” și categoric în Iad nu există nici milă și nici îndurare. Iar Psalmul 74 cu 20 spune: “Locurile întunecoase ale pămîntului sînt pline de birlogurile cruzimii.”

Iadul este într-adevăr un loc plin de cruzime, un loc absolut mizerabil și oribil unde trebuie să înduri toate aceste chinuri și umilințe fără încetare. Dumnezeu l-a făcut pe om ca forma supremă a creației Sale. El ne-a făcut ca cea mai înaltă formă a creației Sale, dar acești demoni sînt forma cea mai de jos a creației Lui.

Noi, ca oameni, ne luptăm din greu să avansăm în viață. Vrem să devenim mai buni, studiem și învățăm ca să facem și să devenim ceva în viață, dar în Iad viața ta nu mai depinde de tine ci ea îți este condusă de

demoni, de aceste creaturi fără inteligență. Creaturi absolut ignorante care nu știu decît să îl urască pe Dumnezeu și pe tine și să te tortureze cînd ajungi pe mîna lor, afită știu. Aici ele îți conduc viața și tu nu poți să faci nimic în privința aceasta.

În Scriptură se vorbește despre asta și despre umilința pe care trebuie să o îndure cei care ajung în Iad.

La un moment dat, în timp ce eram acolo mă întrebam:

-Cum, acești demoni îmi vor conduce acum viața și eu nu voi putea să-i opresc sau să fac ceva în această privință?

În Isaia 5 cu 14 se spune: “De aceea, Iadul își deschide gura și și-o lărgește peste măsură și cei mari vor fi smeriți.”, Isaia 57 cu 9 spune că: “...te vei pleca pînă în străfundul Iadului”, iar în Ezechiel 32 cu 24 se spune că: “...vei îndura rușinea în groapă...” și așa mai departe.

Era ceva absolut îngrozitor să știi că aceste creaturi îți conduc acolo viața pentru că acești demoni nu au deloc milă de tine.

Stătem lungit pe jos în celulă și la un moment dat a început să se întunece.

Întunericul a devenit absolut și era afit de negru în jur cum nu mai văzusem niciodată, deși eu am mai umblat prin peșteri și prin minele de fier din Arizona. Dar în Iad este așa de întuneric cum nici nu îți poți imagina aici pe pămînt.

4. Țipete, urlete și frică

Am încercat să mă fîrăsc afară din celulă în care eram și am reușit cu greu să ies afară din acel loc cu permisiunea lor. Știam unde era ușa, așa că m-am tîrît spre ușă ca să ies afară din celulă. M-am uitat într-o direcție și totul era negru. Am auzit atunci urlete și țipete. Erau miliarde

și miliarde de oameni care urlau și țipau în acest loc. Am știut că erau miliarde și zgomotul pe care urletele lor îl făceau era înfiorător de mare. Dacă ați auzit vreodată pe cineva urlând de disperare, aveți doar o mică idee din ce era acolo. Era atât de insuportabil să îi auzi urlând și țipând. Dar când auzi miliarde de oameni țipând, nu vă puteți imagina cum vă afectează mintea lucrul acesta. Pur și simplu nu poți suporta! Vrei să îți acoperi urechile să nu îi mai auzi, dar zgomotul este atât de tare și de penetrant încât nu poți evita să nu îi auzi.

Și frica, frica care te copleșește acolo este de neimaginat, fiindcă acolo toată atmosfera este dominată de frică. Pentru că în acest loc nu mai există prezența lui Dumnezeu, tu trebuie să înduri frica și chinul în întuneric. Nu vezi nimic în jur din ce vine sau ar putea să vină înspre tine sau împotriva ta.

Scriptura vorbește și ea de întuneric. Psalmul 88 cu 6 spune: “M-ai aruncat în întuneric și adâncuri”, Apocalipsa 16 cu 10: “...împărăția fiarei, plină de întuneric...”, iar în Iuda 13: “...negura întunericului pe vecie...”.

În Iad este un întuneric pe care îl simți, aproape că îl poți pipăi. Exod 10 cu 21 spune: “...tu poți pipăi acest întuneric...”.

Frica de acolo este atât de puternică și de copleșitoare încât nu vă puteți imagina și ea te cuprinde cu totul, învăluindu-te. Dacă ați văzut vreodată un film de groază în care frica îți iese prin gât într-o secundă, iar tu să iei acest moment amplificat de 1,000 de ori și apoi să îl menții acolo. Aceasta este starea permanentă în care ești acolo, o stare de teroare permanentă.

Eu mai știam ceva despre ce înseamnă frica. Când eram tânăr obișnuiam

să merg la surfing pe mare. Încă mai merg și acum uneori. Odată eram mai mulți tineri în golful Floridei la surfing și ne-am trezit dintr-o dată înconjurați de rechini. Un rechin-tigru de 3m a venit înspre mine și mi-a mușcat în două schiul pe care eram, apucându-mă de picior și trăgându-mă sub apă de piciorul care era acum în gura acestui rechin urias. Pe vremea aceea nu eram creștin, asta se întâmplase înainte ca eu să fiu mântuit. Apoi, dintr-o dată rechinul mi-a dat drumul. Știu acum că Dumnezeu, a deschis gura rechinului, ca să mă salveze, dar pentru câteva clipe, frica care m-a cuprins în acele momente a fost absolut copleșitoare.

Nu știu dacă ați văzut filmul JAWS (FĂLCD) sau dacă vă mai amintiți de acest film de groază cu rechini. Ceea ce s-a întâmplat în film, a fost nimic în comparație cu ceea ce eu am simțit atunci când am trăit experiența.

Frica ce m-a cuprins atunci în apă, a fost îngrozitoare. Și tînărului ce era lângă mine, rechinul i-a smuls piciorul cu totul. L-au tras repede pe plaje, era sînge peste tot, și el urla și țipa de durere, dar nu mai avea piciorul. Așa că eu știu ce este frica, dar frica aceea a fost nimica toată în comparație cu frica pe care am simțit-o în Iad.

Frica aceea nu se poate compara cu absolut nimic!

Și cred totuși că frica de care am fost cuprins când piciorul îmi era în gura rechinului a fost cea mai teribilă frică pe care o puteam trăi vreodată pe pămînt.

Acestea sînt cîteva din lucrurile pe care trebuie să le înduri în Iad.

În Isaia 24 cu 17 se spune: “Groaza, groapa și lațul vin peste tine...”.

Ted Cople, într-una din emisiunile sale “Night Line” de la televizor în

urmă cu un an și jumătate, spunea că a vizitat o închisoare de aici din America unde a petrecut o noapte. Spunea că nu-i venea să creadă ce urlete puternice se auzeau acolo în închisoare încât nu puteai să adormi și toată lumea urla cât îi ținea plămîni. A fost șocat de țipetele și de urletele ce se auzeau acolo toată noaptea, spunea el la televizor în emisiunea sa.

Deci chiar și în închisorile de pe pământ oamenii urlă, atunci cu cît mai mult vor face ei asta în Iad.

În Iov 18 cu 14 se spune: "Căile stricate ale omului care îl respinge pe Domnul, îl vor duce spre regele terrorelor." Și diavolul, este în mod sigur rege al terorii.

5. Afară din celulă

Acum că eram afară din celulă, am privit într-o direcție. Și cum mă uitam în acea direcție, am văzut flăcări de foc la aproximativ 15km de mine. Am știut că erau 15km, și acolo era o groapă cu foc lată de circa 5km. Flăcările luminau pînă sus, suficient ca să vezi tot tărîmul Iadului. Întunericul era atît de dens încît acesta înghițea orice urmă de lumină, dar era totuși suficientă cît să mai vezi pînă la linia orizontului. Acolo totul este maro, atmosfera este dezolantă. Nici urmă de iarbă, de frunză verde sau de ceva care să sugereze vreo urmă de viață, ci numai pietre și mizerie și un cer negru cu mult fum ce se înalță în sus și flăcări de foc uriașe ce se ridică în sus atît cît să poți vedea ce este acolo.

În Scriptură, în Deuteronom 29 cu 23 se spune: "...întregul ținut este pucioasă, sare și pîrjol, unde nu va fi nici sămînță, nici rod și nici iarbă care să mai crească...". În Iad nu există nici urmă de viață!

Este așa de ciudat să fii într-o lume în care nu există viață, așa cum ne

bucurăm noi de ea aici pe pămînt. Aici sînt pomi, e aer proaspăt, este viață pretutindeni. Acolo însă nimic din toate acestea. Acolo totul e surd și fără viață.

Despre căldură am mai vorbit. Căldura din Iad este atît de insuportabilă încît nici nu o pot descrie. În Deuteronom 32 cu 22 se spune: "Vei fi înghițit și devorat de flăcări mistuitoare...", în Iuda 7: "Vei suferi focul cel veșnic...", iar în Psalmi 11 cu 6: "...va ploua cu cărbuni înșiși, foc și pucioasă...".

Asta se întîmplă în Iad, acolo este atît de cald! Toate aceste lucruri ar trebui să te omoare, dar acolo nu mori ci trebuie să înduri toate aceste chinuri fără încetare.

Am vrut să am puțină liniște și să scap de țipetele și urletele de acolo, așa cum ai dori de exemplu să mergi seara acasă după o zi grea de lucru ca să ai puțină liniște interioară.

În Iad însă, trebuie să înduri țipetele și chinurile de acolo de care niciodată nu ai cum să scapi. Niciodată!

În Isaia 57 cu 21 se spune: "Cei răi, acolo nu au pace, zice Dumnezeuul meu."

Un alt lucru cumplit în Iad este că acolo ești dezbrăcat și gol. Iată încă un lucru pe care trebuie să îl înduri acolo, rușinea.

Și în Scriptură se vorbește despre rușine. Ezechiel 32 cu 24 spune: "...rușinea ce o poartă cu ei în groapă...", Iov 26 cu 6: "...Iadul este descoperit în fața Lui și distrugerile nu au acoperire...".

Asta înseamnă că Dumnezeu poate să vadă și în Iad. El poate să observe ce este acolo. În Iad ești gol, iată încă o umilință pe care trebuie s-o înduri acolo.

În Iad nu există deloc apă. Nu este apă sau umiditate în aerul de acolo. Aerul de acolo este atât de uscat încât devii disperat chiar și după o picătură de apă, după o singură picătură de apă. Cum spune și Scriptura în Luca 16 cu 23 și 24 despre bogatul care era în Iad și care "...și-a ridicat ochii în sus, a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui Avram, și a strigat:

-Părinte Avraam, fie-ți milă de mine și trimite-mi pe Lazăr să-și moaie degetul în apă și să-mi răcorească limba căci grozav sînt chinuit în focul acesta. Și Avraam i-a răspuns:

-Fiule, adu-ți aminte că ..." și a continuat apoi să-i vorbească de frații lui, dar bogatul a vrut doar ca Avraam să-și moaie degetul în apă ca să primească o picătură de apă. Asta ar fi fost de mare preț acolo pentru el.

O singură picătură!

Dar acolo nu vei primi niciodată apă, nici măcar o picătură. Este foarte greu să îți imaginezi cît de uscată îți este gura acolo. Dacă vă puteți imagina un maraton prin deșertul Death Valley de la noi, fără să ai apă, dar să trebuiască să stai acolo zile întregi în mediul acela uscat și torid. Devii disperat chiar și după o picătură de apă. Biblia spune în Zaharia 9 cu 11: "...prinșii de război din groapa în care nu este apă."

Un alt lucru pe care Scriptura mi l-a descoperit (Luca 16 cu 26) este că între Rai și Iad este o prăpastie uriașă. Bogatul din Iad l-a văzut pe Avraam deși el era la mare distanță. În mod normal cum ar fi putut să-l recunoască el pe Lazăr sau pe Avraam dacă nu i-a văzut niciodată, iar apoi să-i vadă la așa o depărtare mare, nu ar fi putut să-și dea seama cine erau.

Dar în Iad și în lumea spirituală sînt anumite lucruri pe care pur și

simplicii le știi, le cunoști și le înțelegi atunci pe loc.

6. Închis din nou și eliberat

Apoi, unul din demonii de acolo a pus mîna pe mine, m-a tras înapoi în celulă și a început din nou să mă chinuie. Dar despre asta nu-mi place să vorbesc pentru că nu aș vrea să mai trăiesc chinul pe care l-am trăit atunci.

Aceștia au vrut să-mi zdrobească craniul, unul din demoni m-a apucat și a încercat să îmi zdrobească capul. Atunci am urlat și am implorat milă, dar acolo nu există milă. În acest timp, fiecare din ei m-a apucat de o mîini și de picioare vrînd să îmi smulgă mîinile și picioarele. Mi-am zis atunci că asta nu mai pot îndura, nu mai pot, este prea mult!

Atunci, dintr-o dată ceva m-a apucat brusc și m-a scos afară din celulă. Acuma știu că a fost Domnul Isus, dar atunci nu știam asta. Eu eram acolo ca suflet nemîntuit așa că nu cunoșteam lucrurile acestea. Eu am mers acolo ca și cum nu l-aș fi acceptat niciodată pe Domnul Isus.

7. Iazul de foc

Apoi, am fost pus lîngă focul acela pe care îl văzusem de la distanța aceea de 15km. Stăteam lîngă groapa cu foc și mă aflam sub o peșteră, o peșteră uriașă cu un tunel ce ducea în sus. Dea lungul acestei gropi cu foc, am putut să văd în ea suficient de bine printre flăcări, trupuri și oameni care ardeau acolo și care țipau. Focul de acolo îi ardeau și țipau de acolo după îndurare.

Știu că nu mi-am dorit să merg acolo. Durerea pe care o înduram deja, era și așa prea mult pentru mine. Dar căldura și focul ce îl vedeam acolo erau și mai rele. Acei oameni implorau să fie scoși afară din groapă, numai că la marginea și de jur împrejurul ei erau aceste creaturi

demonice uriașe, și pe măsură ce oamenii se țirau și încercau să iasă afară din ea, aceștia erau împinși înapoi în foc de acești demoni care nu le permiteau să iasă afară. Mă gândeam atunci că:

”Locul acesta este atât de oribil, atât de oribil și de înfrorător!”

Și acolo toate fi se întimplă în același timp: îți este sete, îți este foame și ești extenuat.

Și încă ceva. În Iad, nu poți să dormi. Ai și acolo nevoie de somn așa cum ai și aici nevoie. Trupul tău are nevoie de odihnă. În Apocalipsa 14 cu 11 se spune: “Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor și ei nu au odihnă nici ziua, nici noaptea.”

Acolo niciodată nu poți să dormi. Vă puteți imagina cum este asta, să nu dormi niciodată! Acum din nou despre apă. În Zaharia 9 cu 11: “...prinșii de război din groapa în care nu este apă.” În Iad nu există apă.

Am știut că Iadul este localizat în centrul Pământului. Acolo se află, în centrul Pământului. Am înțeles că acesta era la 6000km adâncime sub pământ.

Noi știm că Pământul are un diametru de circa 13,000km așa că jumătatea distanței ar fi 6500km, iar eu am fost în adâncuri la circa 6000km. În Efeseni 4 cu 9 se arată că: “...Isus a coborât în părțile de jos ale pământului.” În Numeri 16 cu 32 și 33 se spune: “Pământul și-a deschis gura și i-au înghițit și ei au coborât de vii în groapă și pământul i-a acoperit de tot.”

Acolo se află Iadul acum!

“Mai târziu” spune Biblia, “Iadul și moartea vor fi aruncate în iazul cu foc în ceasul întinericului.” Dar asta se va întâmpla după ziua Judecării,

acum însă Iadul și moartea sînt în centrul pământului.

8. Demonii înlănțuiți

Mă aflam așadar la marginea acestei gropi uriașe cu foc și am văzut aici pe toți acești demoni aliniați acolo lîngă pereți. Aceștia erau de toate mărimile și formele, tot felul de creaturi diforme și urîte ce se pot imagina, erau deformatate și contorsionate, erau mici și mari, erau păianjeni uriași, șobolani, șerpi și viermi oribili. Biblia vorbește în Isaia 14 cu 11 despre: “...viermii care te vor acoperi acolo...”. Acolo sînt tot felul de creaturi îngrozitoare peste tot și ele par să fie în lanțuri fixate de pereți. Și mă întrebam: “Oare de ce sînt toate legate în lanțuri de acei pereți?” Nu am înțeles asta. Dar în Scriptură este un pasaj despre lucrul acesta care spune în Iuda 6 că: “Îngerii care nu și-au păstrat vrednicia ci și-au părăsit locuința, Domnul i-a păstrat puși în lanțuri veșnice în întineric pentru Judecata zilei celei mari.” Deci poate că eu asta am văzut, nu știu, dar asta părea să fie.

M-am bucurat că acești demoni erau legați și că ei nu puteau să ajungă la mine, pentru că ei mă urau foarte mult cu toții. Acesta era un alt lucru pe care nu îl înțelegeam, anume că toate aceste creaturi aveau o ură imensă pentru oameni. Așa că am fost bucuros că erau legate în lanțuri de pereți.

Am început să urc și să ies din această groapă, din acest tunel, și să las în urmă flăcările acelea mistuitoare, și totul a devenit mai întunecat, dar puteam totuși să îi văd pe toți acești demoni care erau acolo legați de-a lungul acelor ziduri.

Aceștia aveau o putere imensă, și mă gândeam atunci că cine s-ar putea pune cu aceste creaturi. Nimeni nu se putea lupta cu ele.

Și frica, frica de care eram acolo cuprins era atât de copleșitoare încât simțeam că pur și simplu nu o mai pot îndura sau tolera.

Lucrul cel mai rău în Iad, mai rău chiar decât chinurile de acolo și toate celelalte lucruri era că am înțeles că, în primul rând aici pe pământ există viață și oamenii aici, cei mai mulți dintre ei, idee nu au că această lume a Iadului chiar există cu advărat. Ei nici măcar nu știu că acolo există o lume reală în care sînt miliarde și miliarde de oameni care suferă și care imploră pentru a li se da cel puțin o șansă pentru a ieși afară de acolo, dar ei nu vor avea niciodată șansa de a ieși de acolo. Și ei sînt furioși pe ei înșiși pentru că nu au profitat de ocazia de a-l accepta pe Isus, și că ei erau acum blocați acolo pe vecie.

Acesta este lucrul cel mai îngrozitor în legătură cu Iadul, faptul că nu mai există absolut nici o speranță că vei mai ieși vreodată de acolo.

Am înțeles asta cînd eram acolo. Am apucat puțin din eternitate. Înțelegem acum ce este eternitatea. Pe pământ, noi nu prea putem înțelege lucrul acesta, dar atunci am înțeles și am știut că voi fi acolo pe vecie, pentru totdeauna și fără vreo speranță de a ieși de acolo vreodată. M-am gândit atunci la soția mea și la faptul că nu voi mai putea fi cu ea niciodată. Întotdeauna i-am spus soției mele că dacă vom ajunge vreodată să fim separați unul de celălalt din cauza unui cutremur sau ceva oribil ”te voi căuta, te voi căuta pînă cînd te voi găsi, dacă vom fi separați vreodată.”

Dar din Iad nu mai puteam ajunge la ea și nici nu puteam să o mai văd vreodată. Ea nu ar fi avut cum să știe unde sînt, și eu nu aș mai fi putut vorbi vreodată cu ea. Și gîndul acesta de a nu o mai putea vedea sau vorbi cu ea vreodată, m-a deranjat enorm de mult. La fel și gîndul că ea

nu știa unde sînt și nu știa nici că eu nu aveam nici o speranță că mai pot ieși afară vreodată.

Înțelegeți? Din Iad nu mai ieși niciodată, niciodată!

Vedeți, aici pe pământ există întotdeauna o speranță. Chiar și cei din lagărele de concentrare aveau speranța că vor ieși odată de acolo, sau că cel puțin prin moarte, vor scăpa de acolo odată.

Noi aici pe pământ, nu am experimentat niciodată o situație din care să nu fie absolut nici o speranță de ieșire. În Isaia 38 cu 18 se spune: “Și cei ce s-au coborît în groapă nu mai pot spera la adevărul și la credincioșia Ta.” În Iad nu mai există speranță!Speranța și adevărul este Isus și numai El.

9. Eliberat din Iad

În timpul acesta urcam prin tunel cuprins de o frică teribilă de demoni și de faptul că sînt pierdut pe veci acolo, dar apoi dintr-o dată, pur și simplu dintr-o dată ... s-a arătat Isus... , lăudat să fii tu Doamnel, s-a arătat Isus, și această Lumină strălucitoare, lumina totul în jurul ei. Atunci am putut să-I văd doar conturul. Era conturul unui om și nu am putut să-I văd fața atît Îi era de strălucitoare, dar am putut privi la Lumina aceea și I-am văzut conturul.

Am căzut atunci în genunchi și m-am prăbușit.

Nu puteam face altceva decît să mă închin Lui. Îi eram atît de recunoscător!

Cu doar o secundă înainte eram pierdut pe vecie, și iată-mă acum dintr-o dată scăpat din acest loc, pentru că eu îl acceptasem deja pe Isus înainte să merg în Iad, dar oamenii aceia nu mai pot ieși de acolo. Dar, pentru că eu eram deja mîntuit, am știut și am înțeles atunci că nu există

cale de ieșire din acest loc decât prin Isus. El este singura cale care te poate feri să nu ajungi în acest loc.

În Apocalipsa 1 cu 16 și 17, când Ioan a văzut cerurile deschise și pe Isus, spune că: "...fața Lui strălucea ca Soarele în toată puterea lui, și când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort."

Asta s-a întâmplat și cu mine când L-am văzut pe El, am căzut la picioarele Lui ca mort.

Acum poate că vă gândiți că într-o astfel de situație, ai vrea să îți pui milioane de întrebări, dar atunci când ești acolo, nu poți face altceva decât să Îi te închini, să Îi slăvești numele cel Sfânt și să Îi mulțumești de la ce te-a scăpat.

10. Doamne, de ce m-ai trimis aici...?

Când am reușit să îmi revin suficient cât să pot formula gânduri, m-am gândit și l-am întrebat pe Domnul Isus, nu cred că L-am întrebat cu voce ci doar în gând și EL mi-a răspuns în același fel:

-Doamne, de ce m-ai trimis în locul acesta...? De ce m-ai trimis aici...?

Și EL mi-a spus:

-Pentru că oamenii nu cred că locul acesta există cu adevărat.

Apoi a continuat:

-Chiar și unii din oamenii care îmi slujesc, nu cred că locul acesta este real.

Am fost șocat de această afirmație. Am crezut că fiecare creștin crede în realitatea Iadului. Dar nu toți cred cu adevărat într-un Iad cu foc veșnic.

Atunci L-am întrebat:

-Doamne, de ce mai ales tocmai pe mine...?

Dar EL nu mi-a mai răspuns la această întrebare.

Idee nu am de ce m-a ales tocmai pe mine să merg acolo. Mă consider cel mai nepotrivit om să merg într-un astfel de loc. Eu și soția mea urfım chiar și filmele de groază și tot ce este rău. Ba mai mult, mie nu-mi place nici măcar anotimpul verii, cu atât mai puțin cădura și arșița.

Acolo totul este dezgustător. Nu există ordine ci doar haos și dezordine, iar mie îmi place ca totul să fie ordonat și aranjat. Cum am mai spus, Domnul nu mi-a răspuns de ce m-a ales tocmai pe mine, dar EL mi-a spus în schimb:

-Du-te și spune-le că Eu urăsc acest loc și că nu este dorința Mea ca vreuna din creațiile Mele să ajungă acolo, nici măcar una singură. Nu am creat Iadul pentru om. Acesta a fost făcut pentru diavol și îngerii lui.

Tu trebuie să mergi și să le spui ! Ți-am dat gură, du-te și spune-le!

Și mă gândeam atunci:

-Dar Doamne, ei nu mă vor crede. Or să creadă că sînt nebun sau că am avut un vis urfıt.

Voi nu ați fi gîndi la fel? și mă gîndeam la aceste lucruri. Dar Domnul mi-a zis:

-Nu este treaba ta să îi condamni. Aceasta este treaba Duhului Sfint. Tu doar du-te și spune-le! Și-am spus în gînd:

-Da Doamne, în mod sigur trebuie să merg și să le spun.

Noi nu trebuie să ne facem griji sau să ne fie teamă de ce vor zice oamenii despre noi. Noi trebuie doar să mergem să le spunem și să îl lășăm apoi pe Dumnezeu să facă restul. Apoi L-am întrebat:

-Doamne, de ce mă urăsc demonii așa de mult, de ce mă urăsc creaturile acestea ...? Și EL mi-a răspuns:

-Pentru că tu ești făcut după chipul Meu, și ei Mă urăsc pe Mine.

Știi că diavolul nu poate să-i facă nimic lui Dumnezeu, el nu-l poate propriu-zis răni pe Dumnezeu, dar el poate în schimb să îi rănească creația.

De aceea diavolul îl urăște pe om, îl înșală și vrea să îl ducă în Iad, îi cauzează boli, orice numai să rănească creația lui Dumnezeu.

11. Dragostea lui Dumnezeu pentru om

În timpul acesta Dumnezeu m-a inundat cu gândurile Lui. Am fost inundat de tot felul de gânduri. EL m-a lăsat să-I ating o parte a inimii Sale ca să simt cât de mult îl iubește EL pe om. Era ceva de necrezut! Am fost pur și simplu copleșit!

Era atât de greu de suportat dragostea pe care EL o are pentru om, încât tu nu poți rezista la ea cât timp ești în acest trup.

Noi ne iubim soțiile și copiii, știi cât de mult îi iubim cu toții, dar această dragoste a noastră nu poate fi nici măcar comparată cu dragostea pe care Dumnezeu o are pentru noi.

Dragostea Lui este INFINIT mai mare decât dragostea noastră sau chiar puterea noastră de a iubi. Este așa cum se spune și în Efeseni 3 cu 19:“...să cunoști dragostea lui Cristos întrece orice pricepere sau închipuire.”

Această dragoste întrece atât de mult puterea noastră de înțelegere încât noi nici nu o putem cuprinde cu mintea!

Nu îmi venea să cred cât de mult îl iubește EL pe om, atât de mult încât ar fi în stare să moară chiar și pentru o singură persoană numai ca aceasta să nu ajungă în Iad. Și Îl doare nespus de mult când vede că una din creațiile Sale se duce în acel loc. Pe EL îl doare cumplit asta!

EL plînge când vede că o persoană se duce acolo.

Mi-a părut atât de rău pentru Domnul Isus! I-am simțit inima. EL mi-a dat voie să îi ating o parte a inimii Sale. Am simțit și eu atunci imensa Lui tristețe când una din creațiile Sale se ducea în Iad.

12. Trimis ca mesager

Mi-am zis atunci foarte hotărît că trebuie să merg și să mărturisesc despre asta pînă la ultima mea suflare și să spun lumii întregi despre Isus și despre cât este EL de bun.

Vedeți, noi avem Evangheliile, și asta este vestea cea bună. Dar această veste, lumea nu o cunoaște. Trebuie să i se spună și ei, noi trebuie să ne împărtășim unii altora cunoștințele. Oamenii au foarte multă lipsă de cunoștință în această privință și Dumnezeu vrea să le împărtășim și lor cât este EL de bun și cât de mult urăște EL acest loc.

Apoi Isus mi-a spus:

-Spune-le că Voi veni foarte, foarte curînd!

Și a mai repetat încă odată:

-Spune-le că Am să vin foarte, foarte curînd!

Acum mă gîndesc că de ce oare nu L-am întreat atunci:

-Ce vrei să zici Doamne...? Ce înseamnă curînd la Tine...?

Cred că așa gîndim cu toții, nu-i așa? Dar nu L-am întreat.

Atunci nu te gîndești să întrebii anumite lucruri. Te gîndești doar cum să ÎL venerezi din toată inima ta și îți vine greu, chiar și să crezi, că EL este acolo lîngă tine.

Pacea lui Dumnezeu care vine peste tine atunci cînd ești lîngă EL nu se poate explica în cuvinte. Am fost și eu la biserică la servicii de închinare ca și voi toți, dar asta nu se poate nici pe departe compara cu dragostea și pacea pe care o simți atunci cînd ești în prezența Lui.

13. O nouă perspectivă

Cînd m-am uitat apoi în sus și i-am văzut pe toți acei demoni pe perete, care erau afîta de feroce, acum ei arătau ca niște furnici pe perete. Arătau ca furnicile, deși erau totuși mari, dar prin puterea și prin prezența lui Dumnezeu alături de tine, toți acei demoni arătau acum ca furnicile. Abia puteam să-mi revin, și mă gîndeam: “Doamne, sînt doar niște furnici.” Și El mi-a spus:

-Tu trebuie doar să le legi puterea și să îi alungi afară în Numele Meu.

Mă gîndeam atunci ce putere mare a dat EL bisericii.

Toți acești demoni erau fîroși, dar diavolul nu se poate compara cu Isus. Ei sînt feroce, dar în prezența lui Isus ei sînt nimic.

Prinsesem acum curaj cînd mă uitam la aceste creaturi și cînd mi-am dat seama de toate aceste lucruri și de puterea ce ne-a fost dată, mi-am zis:

-Voi...? voi ați fost creaturile care m-ați torturat și care ați vrut să mă rupeți în bucăți? Atunci haideți..., veniți acum..., acuma să vă văd... !

Cred că trupul sau carnea din trupul meu s-au aprins și-am prins curaj pentru că am zis atunci:

- Isuse, pune mîna pe ei!

Ne îndreptam spre suparafața pămîntului și a trebuit să continuam să mergem spre suparafață, deoarece eram încă în tunel. Nu mai puteam vedea ce e în jur, dar era ceva ca un vînt, un vînt uriaș în mijlocul căruia eram acum, și continuam să urcăm pentru a ieși de acolo. Cînd am ajuns deasupra Pămîntului, aduși de acest vînt uriaș, ne uitam în jos la

Pămîntul ce arăta fantastic. Era uimitor să vezi Pămîntul din spațiu. Și știu că Dumnezeu a permis ca eu să văd lucrul acesta. EL putea părași tunelul acela prin orice loc ar fi dorit, dar cred că EL cunoștea dorința

inimii mele din copilărie de a vedea cum arată Pămîntul văzut din spațiu. Poate că am văzut prea mult Star Treck la televizor, dar mă gîndeam ca și copil ce bine ar fi să văd Pămîntul de sus. Dar să îl văd acum cum stătea suspendat de nimic în spațiu, era ceva fantastic!

Așa după cum spune și Biblia în Iov 26 cu 7: “EL afirmă Pămîntul pe nimic.”

Și cînd te uiți la el, te întrebi că oare ce îl susține acolo? Ce îl face să se rotească așa de perfect?

Dumnezeu controlează afît de bine totul!

Puterea lui Dumnezeu care mă inundase și pe care EL o are este uluitoare. EL are afît de multă putere! Fiecare lucru este sub controlul Său!

Un fir de păr nu fîi cade din cap fără ca EL să știe. O pasăre nu moare fără ca EL să nu știe.

Eram inundat de aceste gînduri, și dîndu-mi seama că Dumnezeu are afîta putere, am fost copleșit de acest fapt.

Și Scriptura vorbește despre asta în Isaia 40 cu 22 și spune: “EL șade deasupra cercului Pămîntului...” și iată că noi eram acum chiar deasupra cercului Pămîntului. Mă gîndeam atunci că dacă cei dinainte de Cristofor Columb ar fi citit Scriptura, ar fi aflat că Pămîntul este rotund, nu-i așa?

Oamenii de atunci au crezut însă că Pămîntul este plat.

14. Întoarcerea pe Pămînt

Acum, pe măsură ce ne apropiam de Pămînt, am trecut printr-un scut.

Am știut atunci că treceam prin scutul protector de căldură ce înconjoară Pămîntul. Știam asta pur și simplu, și mă gîndeam în acele momente,

știu că era o prostie, dar mă gândeam: “Cum va putea trece Domnul prin acest scut de căldură...?” Dar noi am trecut prin el fără probleme sau surprize. Cred că Domnul și-o fi dat ochii peste cap, văzînd că ce gîndesc eu, dar la asta pot face față.

Este un pasaj în Scriptură în Psalmi 47 cu 9 care spune: “...scuturile Pămîntului sînt ale lui Dumnezeu.” El controlează totul, absolut totul.

15. Privindu-mă din afară

În tot acest timp, nu am mai vrut ca EL să plece, am dorit să mai stau în prezența Lui. Dar noi ne îndreptam acum cu mare viteză spre California. Veneam cu o viteză uluitoare și ne mișcam foarte repede, și la un moment dat am ajuns deasupra casei mele. Știu că puteam să văd prin acoperișul propriei mele case, și mă vedeam și pe mine acolo întins pe jos în sufragerie.

Lucrul acesta m-a afectat foarte tare. Pentru că îmi vedeam propriul meu corp întins pe jos, îmi ziceam:

-Nu pot fi eu acela! Eu sînt aici!

Nu mă mai văzusem niciodată în două locuri în același timp. Și iată-mă totuși acolo întins pe jos, dar eu ziceam în sinea mea că nu eram eu acela.

În Scripturi, Pavel spune că trupul acesta este doar o casă provizorie, și totuși această priveliște mă afectase extraordinar de mult.

Corpul acesta este doar o casă provizorie. Este nimic, e temporar. Acesta de sus sînt eu cel adevărat și acest eu va merge în eternitate.

Viața aceasta de care ne agățăm și ne tot îngrijorăm atîta nu este decît un abur. “Viața nu este decît un abur” spune și Iacov în 4 cu 14.

Și cît de scurtă este această viață! Este foarte scurtă!

100 de ani dacă am trăi este nimic, ei trec ca un abur.

Am înțeles atunci că noi defapt trebuie să trăim pentru Dumnezeu. Ceea ce facem noi aici pe pămînt, contează pentru o veșnicie!

Noi trebuie să mărturisim lumii despre El și să-i salvăm pe cei pierduți. Nu ne putem îngrijora de toate lucrurile mărunte ale vieții pămîntești de care sîntem atîta de legați și de care ne agățăm așa de mult.

Noi chiar trebuie să mergem să predicăm Evanghelia și Vestea cea Bună tuturor oamenilor pentru că viața aceasta se termină așa de repede!

Cînd mi-am văzut trupul întins pe jos, era ca și cum ai ieși din mașina ta și te-ai uita înapoi la ea. Ceea ce vezi atunci, nu ești tu, ci este mașina ta care te duce pe unde vrei. Așa mi s-a părut și atunci, că trupul acesta mă duce încolo și înapoi pe pămînt și că el nu este eu cel adevărat. Și mă gîndeam:

-Doamne, te rog, te rog nu pleca! Vreau să mai stau încă pușin cu Tine!

Dar EL a plecat.

Eram acum deasupra corpului meu și ceva m-a absorbit brusc în el, era ca și cum aș fi fost aspirat brusc înapoi în corp prin gură sau prin nas.

16. Sfîrșitul experienței

Imediat după plecarea Lui, frica și chinurile din Iad mi-au revenit iar în minte.

În Biblie se spune că “dragostea perfectă alungă frica.” În tot acest timp, eu eram în prezența acelei dragoste perfecte, dar apoi aceasta a plecat. În momentul în care EL a plecat, dintr-o dată toată frica și ororile Iadului mi-au revenit iar în minte și nu mai suportam să îndur din nou toate chinurile acelea. Urlam și mă aflam într-o stare de agonie, nu mai puteam retrăi totul încă odată. Știam că trupul acesta nu era capabil să

facă față la atîta frică. N-ai cum să faci față la această presiune enormă! Corpul nostru nu este suficient de puternic pentru așa ceva. De aceea am început să mă rog și doar așa am reușit să îmi scot asta din minte. În mod normal, ar trebui să mergi pe la tot felul de consilieri să scapi de o astfel de traumă, dar Dumnezeu m-a scăpat de această traumă instantaneu. Memoria mi-a lăsat-o intactă și a luat în schimb frica și trauma aceea cumplită din mintea mea.

Îi eram atît de recunoscător!

Concluzii

După această experiență, s-au întîmplat așa de multe lucruri, și mi-aș fi dorit să avem mai mult timp pentru mai multe detalii, dar Dumnezeu mi-a confirmat că ceea ce mi s-a întîmplat a fost adevărat.

Dacă este cineva acum care nu îl cunoaște încă pe Domnul Isus, trebuie să îți pui întrebarea și să zici:

-Îi cred eu pe oamenii aceștia și că ceea ce au văzut ei este real?

Dar chiar mai important este ce spune Cuvîntul lui Dumnezeu despre Iad. Vrei să riști și să spui:

-Nu, nu cred. Nu cred că asta este real.

Atunci, tu trebuie să arunci întreg Cuvîntul lui Dumnezeu și pe noi toți cei care încercăm să îi spunem aceste lucruri. Ești gata să riști toate acestea pentru întreaga ta eternitate? Asta mi s-ar părea o mare prostie la care nici nu vreau să mă gîndesc. După tot ce ai auzit pînă acuma despre Iad, asta mi s-ar părea curată nebunie.

Nu îl lăsa pe diavol să te înșele!

Creatura aceea uriașă care va rîde la sfîrșit, aceea va fi diavolul atunci cînd vei ajunge în Iad. El va rîde pentru că tu ai avut ocazia să îl

primești pe Domnul Isus și nu te-ai folosit de ea. Și odată ajuns acolo, nu mai există cale de întoarcere, în mod cert nu mai există drum de întoarcere și vei fi pierdut acolo pe vecie.

Știi, s-ar putea să-ți spui:

-Eu sînt destul de bun. Sînt o persoană bună și nu merit să ajung în Iad! Și probabil că ești într-adevăr destul de bun în comparație cu cei mai mulți oameni. Dar tu nu cu ei trebuie să te compari.

Noi trebuie să ne comparăm cu standardele lui Dumnezeu. Și standardele Sale sînt cu mult mai înalte decît sînt ale noastre.

Cum putem să ajungem în Rai?

EL spune în Cuvîntul Său că dacă minți odată, o singură dată în întreaga ta viață, asta te face mincinos. Dacă ai furat un singur obiect în viața ta, o agrafă, cîteva minute din timpul șefului tău sau orice altceva dacă ai furat doar o singură dată, asta te face hoț. Dacă ești furios fără motiv, dacă nu ai iertat

pe cineva care ți-a făcut un rău, dacă ai pofcit o femeie, oricare din aceste lucruri dacă le-ai făcut o singură dată doar, fac din tine un păcătos și deci tu nu poți ajunge în Rai. Deci, vezi? Noi toți cădem. Toți cădem și nu putem ajunge în Rai prin propriile noastre eforturi.

În Tit 3 cu 5 se spune că: "...nu pentru faptele făcute de noi ne-a salvat EL, ci prin îndurarea Lui." Așa că depine cum le compari. Este, să zicem, ca și cînd ai vedea o turmă de oi albe și frumoase pe fundalul verde al unui deal. Te uiți la oile acelea cît de frumoase sînt așa de albe și apoi te duci la culcare și peste noapte ninge. Și cînd te uiți în dimineața următoare iar la aceleași oi, ele arată acum posomorîte, spălăcite și cenușii în comparație cu zăpada albă.

Noi trebuie deci să ne comparăm cu Dumnezeu deoarece standardul Său este mult mai înalt decât este al nostru, așa că noi avem nevoie de un Salvator. Noi nu putem ajunge acolo prin propriile noastre eforturi.

Dumnezeu ne-a dat acest ajutor gratuit. EL spune în Ioan 14 cu 6: ”Eu sînt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.” EL este Singura Cale care te poate salva de la Iad.

Așadar, dacă există cineva care nu îl cunoaște pe Domnul Isus, dacă există cineva care nu i-a cerut niciodată cu adevărat lui Isus să-i fie Domn și Salvator al vieții sale, dacă niciodată nu ai ajuns încă la punctul în care să spui cu gura ta și să îți ceri lui Isus să vină în viața ta, atunci fă-o acum!

Nu îl lăsa pe diavol, creatura aceea, să rîdă de tine!

Ridică-te acum și fă lucrul acesta cît mai ai ocazia pentru că nu știm cît timp ne-a mai rămas de trăit. N-ai cum să știi, s-ar putea să mori chiar mîine și să sîrșești în locul acela teribil. Și dați-mi voie să vă spun că în locul acela și numai căldura de acolo ar fi groaznic de îndurat.

Vă mai amintiți de 11 Septembrie 2001 și de oamenii care au sărit pe geam în gol din Turnurile Gemene, ținîndu-se de mîini în timp ce se aruncau? Ce îngrozitor trebuie să fi fost asta pentru ei.

Dacă te-ai afla la mare înălțime și te-ai uita în jos, să sari de acolo s-ar părea de neimaginat pentru oricare dintre noi. Dar ei au trebuit atunci să înfrunte căldura aceea teribilă. Ar fi durat poate mai puțin de 5 secunde și ar fi fost incinerati de viu la 2,000°C.

Oamenii de știință de azi spun că în centrul Pămîntului temperatura este de peste 12,000°C. Și tu ar trebui să înduri asta o veșnicie.

Dacă tu ești gata să treci prin așa ceva, ar fi curată nebulie.

Acum este momentul să îl accepti pe Isus!

Rugăciunea pocăinței

Biblia spune foarte clar că noi toți sîntem păcătoși, și că oricine va chema numele Domnului va fi salvat. Isus ne spune în Evanghelia după Matei 10 cu 32 și 33:

“Dacă Mă vei mărturisi înaintea oamenilor, te voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu Ceresc și al îngerilor din Cer. Dar dacă nu Mă vei recunoaște înaintea oamenilor, nici Eu nu te voi recunoaște înaintea Tatălui.”

Vreau acum să vă cer să faceți ceva.

Dacă nu ați spus niciodată pînă acum în mod public în fața altor oameni, dacă nu ați declarat niciodată în mod public că:

“*Isus Cristos este Salvatorul Meu și L-am făcut Domn al vieții mele.*”

sau dacă nu sînteți siguri că Raiul este casa voastră eternă, știți că Isus a afirmat dezbrăcat pe o cruce înt-o piață publică. EL a afirmat acolo pentru mine și pentru tine și a îndurat rușinea mea și a ta.

Dacă vei spune această rugăciune din adîncul inimii tale, Dumnezeu îți va salva sufletul și îți va da ocazia în viitorul apropiat să faci acest lucru cunoscut în public și la alții. Este decizia cea mai importantă în viața oricărui dintre noi.

Și după cum spune și Matei în 16 cu 26:

“Și ce i-ar folosi unui om să cîștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce ar putea oferi un om în schimbul sufletului său?”

Roagă-te și spune-i acum lui Isus cu voce tare:

“Dumnezeule, eu cred în Tine.

Tu ești Creatorul meu.

Sînt un păcătos.

Am păcătuit în multe privințe,

Cu voia mea, sau fără voia mea.

Știu că sînt pătat de păcat.

Isus, eu cred în Tine!

Tu ești Fiul etern a lui Dumnezeu.

Tu ești Mielul lui Dumnezeu

care a luat asupra Lui păcatul acestei lumi

și care ia asupra Lui și păcatul meu.

Eu cred că ai murit pe o cruce

vărsîndu-ți sîngele-Ți nevinovat,

pentru sufletul meu vinovat.

Eu cred că ai fost îngropat

și că Ai înviat a treia zi.

Isus, Tu ești veșnic viu.

Eu Te numesc acum Domnul meu.

Eu Te numesc acum Salvatorul meu.

Îți dau acum viața mea.

Te voi iubi și Te voi sluji

pentru tot restul zilelor mele.

De acum eu sînt al Tău,

Cu părțile mele bune,

Cu părțile mele rele,

Cu părțile mele păcătoase.

Toate planurile mele,

Toate visele mele,

Și tot ceea ce am îți dau acuma Ție.

Facă-se voia Ta cu mine.

Cred că acum sînt salvat,

nu prin fapte bune, ci prin credință,

Prin încrederea ce o am în Tine,

Domnul meu iubit.

În numele lui Isus mă rog.” *Amin*

Biblia spune că nu este mai mare bucurie în cer, decît întoarcerea unui
singur păcătos la pocăință.